

Ünneplő Gyülekezet!

1. A bibliai jézusi feltámadás történetekben, akinek csak megjelent Jézus, senki sem foglalkozott azzal, hogy van élet a halál után. Senki nem perdült táncra, hogy akkor most neki milyen jó, mert majd fel fog támadni. És senki sem kérdezte el kérdezni Jézust a túlvilág titkairól. A feltámadás örömmüzenete az, volt nekik, és az kell, hogy maradjon mindmáig, hogy Jézus él. De még ezt is pontosítanunk kell: az a Jézus él, akit megöltek. Az a Jézus, akivel leszámoltak. Az a Jézus, aki az Isten megjelenése volt az emberiség megmentéséért. Az a Jézus, aki az egyetlen igaz ember volt. Az a Jézus, aki a legszorosabb szeretetkötésben volt tanítványainak a Mestere. Az a Jézus, aki által az Isten kegyelmét soha nem érzékelt módon élték át kortársai. Az a Jézus, aki Mindenható volt és Isten erejét egy az egyben közvetítette, sőt hatalmát valamennyire ráruházta a követőire, amennyiben ők azt nem öncélra használják, hanem Isten áldásának eszközéül. Az a Jézus halt meg, aki nem egyszerűen a legnagyobb emberi bölcsességeket tanította és egyben ugyanazt élte is elénk, hanem aki az Isten igéjét tanította nekünk.

Az ő elvesztése sokkolta mindazokat, akik igazán szerették őt. Az ő elvesztése számukra nem egyszerűen egy értékes ember elvesztését jelentette, hanem az Isten közöttük megjelenésének és általa az ő megmentésüknek, megáldásuknak, életcéladásuknak, tanítványságuknak, beleértve a tanítványi közösséget is, az elvesztését. Azt, hogy Jézus majd egyszer feltámad, tudták, hiszen, ha van Isten, és van feltámadás, akkor Jézus fel fog támadni. A halál után a túlvilágra. Csakhogy ebből az itt maradt élőknek semmi áldás nem következik, sőt csak annak az áldatlansága, hogy idő előtt, gyilkossággal véget vetettek a földi pályafutásának és ezzel az Isten haragja mindennél félelmetesebb lehet az emberek felé.

Jézus úgymond idő előtt való földön való feltámadása a kegyelem feltámadása volt. Annak a jele, hogy ő tanítványaival van minden napon láthatóan és láthatatlanul is. Jézus feltámadása azt jelenti, hogy akik az övéinek vallották magukat, azoknak továbbra is megtartójuk, megváltójuk, mesterük maradt. Akik általa és benne találták meg az Istent, azok nem veszítették el őt az emberi gonoszság maximális megnyilvánulása mellett, hanem megmaradhattak az Istentől megragadottság állapotában. Jézus feltámadása ezért jelenti azt is, hogy az igazság erősebb a hazugságnál, a jó erősebb a gonosznál, a szeretet erősebb a gyűlöletnél, az élet erősebb a halálnál. Amit tehát a legeslegkevésbé jelent az az, hogy íme, van élet a halál után. Azt egyébként is minden hívő ember vallotta és vallja.

2. Éppen ezért Jézus nem is a hitetleneknek jelent meg, magát produkálva előttük, hanem az övéinek jelent meg. Mindazoknak, akik valóban elveszítették őt. Illetve azoknak, akik akár korábban, akár mindmáig keresték, keresik őt. Így jelent meg igei történetünkben az őt kereső Magdalai Máriának is. És így jelenik meg nem testben, de összetéveszthetetlen személyes megszólítással máig az őt keresőknek.

3. Jézus ebből fakadóan nem is mondott semmi különös új teológiát feltámadása után az övéinek, és nem is regélt semmit magáról a feltámadásról. Arról igen, hogy amit az ószövetségi prófécia által hittel felismertek a tanítványok, hogy ő a megígért Messiás, a Krisztus, az valóban így van, hiszen a feltámadásával is csak betöltötte a próféciaiban megígérteteket. Mi is valljuk mai tanítványok: Jézus feltámadása annak a bizonyítéka, hogy ő az, akit Isten egyedüli

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2023 húsvétvasárnapján.

módon már korábban megígért, hogy a világ megmentésére elküldi. Róla teszünk bizonyosságot mindenkori követői.

4. A szeretetkapcsolat ugyanaz maradt a feltámadás után. Jézus például nem mérgesen förmedt rá Tamásra, hogy azért ez már durva, hogy még a kilyukasztott kezemet is látni akarod, hát milyen egy tanítvány az, aki így beszél? Nem, ő Tamás felé fordulva, teljes törődéssel odaszentelve magát, ahogyan ezt mindig mindenki tette, személyre szabottan és kedvesen foglalkozott vele. Ezt tette Máriával is, akit úgy szólított meg, ahogyan a személyes jellegű kapcsolatukból egyedül Jézus szólíthatta meg. Mária abban a pillanatban rá is ismert. Nem az alakról, a testi megjelenésről, ami úgy tűnik, hogy valamennyire más lehetett, hanem a megszólítás személyességéből. Ez a feltámadás nagy üzenete, hogy a test valahogy változik, ennek a titkát felesleges lenne firtatnunk, hogy hogyan, de a lényeg az, hogy a személyesség, illetve az ebből fakadó személyes jellegű szeretetkapcsolat megmarad. A feltámadás a szeretet szava, látványa, megjelenése.

5. Mária örömeiben konzerválni szerette volna a pillanatot, mint ahogyan azt ma annyi reklám szövege mondja, hogy éld meg a pillanatot, éld meg a másikat, éld meg a boldogságot. Mária szerette volna Jézust megérinteni, ami a személyes kötődés egyik szépséges kifejeződése, de Jézus ezt nem engedte. Miért? Mert Jézus nem a régi Jézus visszatérését hozta el feltámadásával, mármint nem a régi állapotokat. Majd az ő feltámadásuknál magával fogja vinni az övéit a mennyi országába, ahová már egyenes bejárása van. De most nem a régi állapotba visszatérést kell gyakorolni, hanem az új állapotra való felkészülést. Nekünk, mai tanítványoknak is olyan húsvéti hitet kell gyakorolnunk, ahol életünk nagy vallási pillanatait nem visszakapnunk kell a hitgyakorlatunk által, hanem tovább lépve a feltámadásra kell készülnünk, ahol majd örök közösségben lehetünk Krisztussal. Ámen.